

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie M. B.
po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2024 r.
z urzędu
w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej
w postanowieniu Sądu Najwyższego
z dnia 30 stycznia 2024 r., sygn. akt II KK 168/22
na podstawie art. 105 § 1 - 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprostować oczywistą omyłkę pisarską zawartą w postanowieniu Sądu Najwyższego z 30 stycznia 2024 r., sygn. akt II KK 168/22 w zakresie jego komparycji w ten sposób, że zamiast słów „podejrzanej o czyn z art. 207 § 1 1 i in. k.k.”, wpisać słowa „skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.”

UZASADNIENIE

Stosownie do treści art. 105 § 1 k.p.k. oczywiste omyłki pisarskie i rachunkowe oraz w obliczaniu terminów w orzeczeniu lub zarządzeniu albo w ich uzasadnieniu można sprostować w każdym czasie. Oczywiste omyłki pisarskie mogą dotyczyć każdego elementu orzeczenia albo zarządzenia, bez względu na jego doniosłość procesową i merytoryczny charakter. Przy czym, co oczywiste, sprostowanie nie może prowadzić do merytorycznej zmiany orzeczenia albo

zarządzenia lub jego uzupełnienia. Nie wyklucza to jednak sprostowania w omawianym trybie oczywistego błędu dotyczącego przykładowo: umieszczenia nazwiska ławnika dodatkowego, oznaczenia osoby, na szkodę której zostało popełnione przestępstwo, daty popełnienia czynu, kwalifikacji prawnej, danych personalnych faktycznego sprawcy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2009 r., sygn. akt IV KK 347/09, OSNwSK 2009/1/2572 i przywołane tam orzecznictwo SN).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego aprobowany również jest pogląd, że cyt. „błędnie wskazana w postanowieniu (Sądu Najwyższego – przyp. SN) kwalifikacja czynu stanowi oczywistą omyłkę pisarską, którą zgodnie z treścią art. 105 § 1 k.p.k. należy sprostować” – por. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 października 2020 r., sygn. II KK 90/19 (publik. w Legalis).

Kierując się powszechnie akceptowanym kierunkiem wykładni przepisu art. 105 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy uznał, że wskazana w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia oczywista omyłka pisarska, która została stwierdzona w postanowieniu Sądu Najwyższego z 30 stycznia 2024 r. wymaga sprostowania, albowiem omyłka ta zaistniała w komparycji wskazanego orzeczenia i jest wynikiem błędnego zapisu komputerowego. Nadto Sąd Najwyższy miał na względzie okoliczność, że ta część postanowienia, która podlegała sprostowaniu nie miała charakteru merytorycznego, dyspozytywnego – jedynie charakter opisowy, sprawozdawczy (por. treść art. 94 §1 pkt 4 k.p.k.). Z oczywistych więc względów niniejsze rozstrzygnięcie nie prowadzi również do ingerencji w merytoryczną treść orzeczenia z 30 stycznia 2024 r.

Mając na uwadze powyższe postanowiono, jak w części dyspozytywnej niniejszego orzeczenia.

[PGW]

[ał]

